

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobců a) A. B., b) J. B., obou právně zastoupených Mgr. Janem Durčákem, advokátem se sídlem Opatovická 4, Praha 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. dubna 2007, zn. 25109/UP/2006/UI/A, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. listopadu 2007, č. j. 30 Ca 100/2007 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci a) a b) (dále též „stěžovatelé“) podali návrh na obnovu tří řízení vedených stavebním odborem Městského úřadu Nová Paka, která byla ukončena rozhodnutími tohoto úřadu ze dne 25. 4. 2005, č. j. SÚ-307/05-N-2, ze dne 1. 6. 2005, č. j. SÚ-533/05-N-2, ze dne 20. 6. 2005, č. j. SÚ-619/05-N-2. Návrh stěžovatelů na obnovu těchto správních řízení byl Městským úřadem Nová Paka (dále též „správní orgán I. stupně“) zamítnut rozhodnutím ze dne 29. 9. 2006, č. j. SÚ-748/05-N-10. Proti tomuto rozhodnutí podali stěžovatelé odvolání, které však bylo Krajským úřadem Královéhradeckého kraje (dále též „žalovaný“) zamítnuto jako opožděné. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného, které je blíže označeno v záhlaví usnesení, podali stěžovatelé správní žalobu. Krajský soud ji odmítl, neboť tím, že stěžovatelé podali odvolání opožděně, není splněna podmínka řízení spočívající ve vyčerpání všech řádných opravných prostředků [§ 68 písm. a) s. ř. s.].

Stěžovatelé ve včasné kasační stížnosti uvádějí, že ji podávají z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. Dále uvádějí, že stěžovatelům bránila ve včasné podání odvolání proti rozhodnutí orgánu I. stupně pracovní neschopnost jejich tehdejšího zástupce (obecného zmocněnce). Jakmile pracovní neschopnost pominula, požádali stěžovatelé o prominutí zmeškání lhůty a současně s tím podali odvolání. Žalovaný však nehodnotil pracovní neschopnost zástupce stěžovatelů jako závažný důvod pro prominutí zmeškání lhůty. Dle § 28 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád, je však správní orgán povinen prominout zmeškání lhůty z vážného důvodu. Pokud měl žalovaný pochyby o

povaze nemoci zástupce stěžovatelů a jejich projevech, měl vést k jejich objasnění další dokazování (nad rámce doloženého potvrzení o pracovní neschopnosti). Závěr žalovaného o tom, že nemoc není vážným důvodem pro prominutí zmeškání lhůty, je nepřezkoumatelný. Krajský soud byl povinen zkoumat, zda postup žalovaného při hodnocení nemoci zástupce stěžovatelů ve vztahu k opožděnosti podaného odvolání byl správný. Stěžovatelé jsou toho názoru, že vyčerpali veškeré dostupné řádné opravné prostředky, tudíž nebyl dán důvod pro odmítnutí žaloby krajským soudem.

Žalovaný odkázal ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 20. 5. 2008 na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 20. 4. 2007 a odůvodnění napadeného usnesení.

Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že dle konstantní judikatury je možné napadnout usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby kasační stížností podanou z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., v níž je stěžovatel povinen vylicít všechny důvody, proč se domnívá, že krajský soud odmítl žalobu nezákonně (např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 43/2003 - 48). Soud není vázán kvalifikací kasačních důvodů, tak jak ji provedli stěžovatelé ve své kasační stížnosti. Zevšeobecněním kasačních námitek lze říci, že stěžovatelé brojí proti závěru žalovaného, že nebyl dán důvod pro prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání, v důsledku čehož žalovaný nezákonně rozhodl o zamítnutí odvolání pro opožděnost. Tyto kasační námitky se však v ničem neshodují s žalobními body, které obsahuje žaloba stěžovatelů podaná krajskému soudu, ačkoliv mohly, ba dokonce měly být uvedeny právě již v žalobě. Nejvyšší správní soud k nim tak nemůže přihlídnout a kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. *in fine* nepřípustná. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Kasační stížnost byla odmítnuta, tudíž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. září 2008

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu